

תת"ע 3528/07/22 - שמעון חיים נחום נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 3528-07-22 מדינת ישראל נ' נחום
תיק חיזוני: 50154282417

בפני כבוד השופטת מיכל שביט
שמעון חיים נחום
מבקש/נאשם
נגד
מדינת ישראל
משיבה/מאשימה

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-דין אשר ניתן כנגד המבקש, בהיעדרו, ביום 20.08.2022. בפסק-דין זה הורשע המבקש בעבירה מסווג ברירת משפט של אי ציות לאור אדם בוגר לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. דינו נגזר לתשלום הכנס המקורי בסך 1,500 ₪.
2. בבקשתו טען המבקש כי לא קיבל את הזמנה לדין ועל כן נבער ממנו להתייצב לדין. כמו כן, הכחיש את ביצוע העבירה וטען כי קיימ סיכוי גבוה מאוד שתוצאת פסק-דין תשתנה אם ינוהל דין לגופה של תובענה.
3. המשיבה מתנגדת לבקשתה בהציגה אישור מסירה המעיד כי הזמנה לדין, אשר נשלחה למבקר בדואר רשום לכתובתו הרשומה במשרד הפנים ושאותה ציין גם בבקשתו להישפט, הוחזרה לשולח שלא נדרשה.
4. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
5. בהתאם להוראה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דין של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון ונגזר הדיון אם ניתנו בהיעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאית הייצבותו או אם ראה שהוא דרוש כדי למנוע עיוות דין...".
6. כאמור, לטענת המשיב אי התיאצובתו לדין שנקבע בעניינו נעוצה באין ידיעה אודות קיומו. לטענת המשיב צורף אישור מסירה המעיד כי הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבקש, היא גם הכתובת המופיעה בבקשתו להישפט ובבקשתו הנוכחיית, אולם הוחזרה לשולח שלא נדרשה.

במקרה זה חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תש"י-ד-1974, לפיה "בעירות תעבורת שעיליהן חל סעיף 239א לחוק ובעירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה למשולם קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה דין גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדו"ר רשום, חולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעתו מלקבלן".

כאמור, במקרה שלפני דבר הדואר לא נדרש על ידי המבוקש. כפי שນפסק בעניין זה, "...**מקום שההודעה לא נדרשה בمعنى שאליו נשלחה**, ברגע נועז הטעם לכך בנסיבות. **אפשרות אחרת היא שהنعمן שינה את כתובתו** ללא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; **אפשרות אחרת היא שהنعمן לא דרש את ההודעה** מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנסיבות כמו שקיבל את המסמך שנשלחה אליו. זהה קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובות ולזרוש דואר רשום שלשלחה אליו ושות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירועה תקללה כלשהי שגרמה לכך שהنعمן לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר חריג ווצאת הדופן -**תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי** מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם **יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמוצה היה שלא דין**" (רע"א 5255/11 **עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם**, פורסם בנבו, 13/06/11).

.8. המבוקש לא הוכיח שלא קיבל את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו. בנסיבות כאמור, הרי שלմבוקש ניתן יומו.

.9. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שນפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמןון סאלם (פורסם בנבו, 25.3.18) "**על כל התווען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה**". המבוקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיימים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. בכפירה כללית לא די כדי להקים עילה של עיוות דין.

.10. לצורך יש להוסיף, כי בוגר-הדין שנוצר על המבוקש הוטל עליו הकנס המקורי בלבד.

.11. על כן אני קובעת כי כשל המבוקש מלהוכיח כי יגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

.12. נוכח האמור לעיל ומשמעותי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותו האישיות של המבוקש, אני>Dוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

.13 המזכירות תשלח החלטה לצדים.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"ב, 12 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.